

FADL-veteran

Er der nogen, der kender hverdagen og arbejdsgangene i FADL til bunds, så er det Ulla Bauer. Hun har været sekretær i Hovedforeningen i over 16 år, men allerede i 1976 blev hun ansat på Vagtbureauet.

Af: Lissen Jacobsen

Det er mange sekretærers lod, at deres arbejde ikke er særlig synligt, selv om det er helt uundværligt for deres chefer. De spiller i virkeligheden en stor rolle, men den udspilles tit ude i kulissen, og det er ikke dem, der får alle klapsalverne.

I FADLs hovedforening ser det for en udenforstående ud til, at sekretær Ulla Bauer i høj grad er værdsat og befinder sig midt på scenen. Og med sine mange års erfaring og utallige skiftende politikere og formænd igennem kontoret, er

der ikke tvivl om, at hendes kapacitet og kvalifikationer kommer til deres ret. Hun er meget glad for sit job.

- Hovedforeningen er en anderledes arbejdsplads end de fleste, alene fordi politikerne, som jeg arbejder sammen med, jævnligt skiftes ud. Jeg synes, det er spændende og udfordrende at arbejde med de skiftende formænd og repræsentantskaber - det gør det hele meget dynamisk, selv om der også er nogle faste arbejdsgange og traditioner at holde fast i. Omstillingsparathed er virkelig et ord, man kan bruge her.

- Jeg føler, at jeg har en høj grad af indflydelse på min egen hverdag og stor fleksibilitet. Man kan diskutere, om jeg

har nogen politisk indflydelse, og det kan man måske godt sige ja til på den måde, at jeg muligvis under overfladen kommer til at påvirke nye, uprøvede politikere. For nogen politisk tæft har man nok, hvis man arbejder her så længe. Selv om jeg har arbejdet det samme sted rent fysisk siden 1988, så føles det ikke, som om jeg har været på den samme arbejdsplads hele tiden.

Ulla Bauer startede sin karriere i FADL som nattevagt på det københavnske vagtbureau, men efter halvandet år søgte vagtchefen en sekretær. Da nattevagterne var blevet for meget - ikke mindst for Ullas familie - var det lige sagen. Efter en

- Generelt går de nok ikke op i, at Vagtbureauerne og fagforeningen ikke er det samme

senere orlov til halvandet års ophold på Grønland, returnerede hun, men søgte så i 1988 over på den anden side af Blegdamsvej - til Hovedforeningen.

Det var jo et helt andet arbejdsområde. Meget udfordrende - og det krævede en højere grad af ansvarlighed. Jeg skulle være meget mere udfarende og gribe opgaverne og lære at skille det politiske fra de primære opgaver: Indkaldelse til møder og skrive referater af dem - og dengang brugte man altså skrivemaskine! Det blev mere og mere spændende med tiden, for man kan jo blive dybt involveret i tingene, hvis man vil.

Mener du, de studerende forstår, hvor meget fagforeningen gør for dem?

- Nej, det tror jeg ikke. Men jeg forstår det godt, for jeg oplever jo, at jeg heller ikke selv er særlig optaget af min fagforening. De ved, den er der og har et uklart billede af den, og ved, at hvis de rager ud nogle problemer, så er vi der. Vi er jo mest i kontakt med dem, der har problemer af en eller anden slags. Generelt går de nok ikke op i, at Vagtbureauerne og fagforeningen ikke er det samme.

- Men enkelte går så aktivt ind i fagforeningsarbejdet. Nogle få bliver overraskede over, hvor krævende det kan være og brænder hurtigt ud, mens andre

får smag for det. Fordi det er spændende og interessant, og scorer sig faktisk en organisatorisk uddannelse.

Alle er jo unge og uprøvede som politikere. Er det meget forskelligt hver gang, der kommer nye til eller ny formand? Ikke nødvendigvis. FADL afspejler samfundet, forstået sådan at der op gennem 80'erne og ind i 90'erne var meget partipolitik blandt de aktive, men det fadede ud, og man ser det ikke så meget nu - ligesom det omgivende samfund. Og FADL udvikler sig heldigvis væk fra at være en fagforeningsmastodont, men forholder sig også til selve lægeuddannelsen. Som formand tager man sine egne interesser med ind i FADL, og den nuværende hovedforeningsformand, Simon Serbian, har jo længe været meget involveret i studieordningen.

Hvilke store begivenheder i FADLs historie har gjort størst indtryk?

- Det bliver selvfølgelig især de store konflikter som sygeplejevikar og ventilatør konflikterne i 1982 - og nok mest, fordi de medførte meget arbejde. Medlemmerne skulle have udbetalt løn af FADLs konfliktfond mens de strejkede, og det var frygteligt kompliceret. I Hoved-

foreningen har der også været en lægevikarkonflikten i 1997.

Hvad ville det betyde, hvis FADL blev en af søjlerne i DADL?

- Jeg aner ikke, hvad det ville betyde for min egen situation. Men det afgørende for mig ville være at FADL skulle sikre sig en høj grad af selvbestemmelse. En fordel ville være at kunne nyde godt af lægeforeningens store apparat, men også en ulempe at foreningen netop ville kunne få svært ved at komme til orde i det samme store apparat. Og man ville opgave den helt unikke konstruktion som en studenterforening med egen ret til forhandling af overenskomster.